

میدون و سوفیا

فتوستنژ از نوع تناردیه

✚ **یوریا عالمی**

● «متأسفانه به اعتراضات صنفی و عمومی افزوده شده است. شاید در حال حاضر این اعتراضات بسیار کم و نادر اتفاق بیفتد، اما ما باید علاج آن را قبل از وقوع پیدا کنیم».

تناردیه... تناردیه... به نظر شما جمله بالا را چه

کسی و بابت چی، گفته است؟

الف- نماینده کاپیتالیسم جهانی در منطقه، بابت وضعیت اعتراضات کارگری که چوب لای چرخ آنان گذاشته.

ب- نماینده فریگان اقتصادی بابت اعتراضات کارگری که وضعیت سیاسی فریگان را متزلزل می‌کند.

پ- خانواده تناردیه بابت اینکه کوزت در بینوایان نسبت به وضعیت خود اعتراضات صنفی کرده بود. ت- علیرضا محجوب، دبیرکل خانه کارگر، رئیس فراکسیون کارگری مجلس، بابت هرچی.

ث- بابای سوفیا.

فتوستنژ کارگری: با توجه به اینکه علیرضا محجوب، دبیرکل خانه کارگر و رئیس فراکسیون کارگری، گفته «متأسفانه به اعتراضات صنفی کارگران اضافه شده»، کارگران باید چی‌کار کنند که «تاسف» رئیس فراکسیون کارگری برانگیخته نشود و «خوشبختانه» شود؟

الف- دندان روی جگر بگذارند.

ب- کارگران آه بکشند و همسرشان ناله کند. بعد آه را با ناله سودا کنند. سپس به اتهام سوداگری پاسخ‌گو باشند.

پ- کارگران جای دو شیف‌ت، سه شیف‌ت کار کنند و جای حقوق شش ماه، حقوق شش سال طلب داشته باشند و این‌قدر سوسول‌بازی دربیاورند که تا تقی به توقی خورد و اجاره شش ماهشان عقب افتاد اعتراض کنند.

ت- کارگران به فتوستنژ رو بیاورند و مسئولیت را از روی دوش مسئولان و خانه کارگر بردارند.

ث- کارگران با نان چارکی سه عباسی، پنیر سیری دو عباسی که آدم مفلس را چون من وامی‌دارد به رقاصی، همراه من مشغول قردادن بشوند تا محیط جامعه شاد و بشاش بشود و دبیرکل خانه کارگر از متأسفانه، خوشبختانه بشود.

جمع‌بندی: سوفیا... عشقم... هیچ وقت نفهمیدم خانه کارگرر دقیقاً برای کارگرها چی‌کار می‌کند، اما خوش‌حالم که هست. مثل وزارت اقتصاد برای اقتصاد. مثل وزارت فرهنگ برای فرهنگ. مثل سازمان کنترل ترافیک برای ترافیک. مثل سازمان محیط زیست برای محیط زیست و آلودگی هوا و ... مثل بابای سوفیا برای سوفیا.

تجربه دیگران

خبرنگاران خارجی جاسوس نیستند

● ایسنا در روز خبرنگار به سراغ اریک راندروف، خبرنگار خبرگزاری فرانسه، رفته است. او درباره عملکرد رسانه‌های ایران می‌گوید: من فکر می‌کنم خبرنگاران ایرانی در شرایط سختی کار می‌کنند و با این‌حال زیر این فشار خیلی عالی کار می‌کنند. علاقه‌مندم گزارش‌های زیادی از مردم کوچه و بازار ایران بنویسم اما به سختی مجوز می‌دهند. برایم این جای سؤال است که رسانه‌های ایران با این همه محدودیت چگونه کنار می‌آیند؟ این خبرنگار درباره آینده خبرگزاری‌ها و رسانه‌های ایران با وجود شرایط فعلی می‌گوید: اگر دولت همچنان به این شرایط ادامه دهد و فشاری که به خبرنگاری‌ها می‌آید ادامه یابد، مردم هر روز اعتمادشان را قطعاً نسبت به این رسانه‌ها از دست خواهند داد و رویکردشان به سمت شبکه‌های اجتماعی بیشتر خواهد شد. اولین چیزی که در وظیفه خبرنگاری تعریف شده، ارائه اخبار به مردم است نه حکومت. رسانه‌ها باید اخبار صحیح را به مردم برسانند. اگر آن آزادی‌ها به رسانه‌ها داده نشود برای بیان اخبارشان، کارشان تمام می‌شود. این خبرنگار، مقایسه‌ای بین خبرنگاران ایران، فرانسه و سایر کشورهای اروپایی دارد و می‌گوید: بزرگ‌ترین تفاوتی که بین خبرنگاران ما و ایران وجود دارد، این است که ما سعی می‌کنیم زندگی مردم را نشان دهیم و تمرکزمان روی دولت و مسئولان نیست اما رسانه‌های ایران بیشتر تمرکزشان روی دولت است. این خبرنگار از محدودیت‌هایی که در ایران برای انتشار خبر وجود دارد، می‌گوید و اظهار می‌کند: من در ۱۵سالی که کار خبر کردم، در هیچ کار ممنوع ندم که خبری را که نمی‌بینم، هیچ جایی نبوده است که روی موضوعات ساده آنها فکر کنم که خبر را کار کنم یا نه. اما ما در اینجا برای اینکه خبری را کار کنیم، شرایط خیلی سختی داریم و خیلی موانع داریم تا یک‌سری خبرها را منتشر کنیم. برای اینکه کاری انجام دهیم باید مجوز بگیریم. برای اینکه بیرون برویم باید مجوز بگیریم. مردم خیلی دوست دارند با ما صحبت کنند ولی شرایط به گونه‌ای است که ما نمی‌توانیم با آنها گفت‌وگو کنیم؛ چراکه از طرف دولت برای ما مشکل ایجاد می‌شود. مشکل اصلی این است که حکومت فکر می‌کند ما جاسوس هستیم و این‌طور تصور می‌کند که کارکردن ما و ارتباط‌داشتن ما با مردم ممکن است برای یک سیستم بد باشد.

شترخوارروزنامه

www.sharghdaily.ir

چهارشنبه ۱۷ مرداد ۱۳۹۷ ۲۵ ذی‌القعدة ۱۴۳۹ ۸ آگوست ۲۰۱۸ سال یازدهم «شماره ۳۲۱۵» ۱۶ صفحه اذان ظهر تهران ۱۳:۱۰ اذان مغرب ۲۰:۲۱ اذان صبح فردا ۴:۴۴ طلوع آفتاب ۶:۱۸

روزنارخرا

کارتون خواب

مهدی عزیزی

یادداشت

آزادی اطلاعات مقدمه آزادی بیان

ترویج و فرهنگ دلایل امنیتی باید کنار گذاشته شود و باید کاری کنیم که یک حکومت باز در زمینه آزادی اطلاعات در کشورها ترویج شود و با فرهنگ رسانه‌کاری مقابله کنند.

۴- محدودکردن حوزه استنها: آزادی اطلاعات در حوزه استسنا را می‌پذیرد. تهدید برای جامعه، منافع ملی کشور، در غیر این صورت باید تمام موارد استسنا حذف شوند. البته بر اساس توصیه یونسکو، اینکه هر کشوری بخواهد به بهانه امنیت ملی، رسانه‌ها را محدود کند یا به تفتیش عقاید بپردازد این قابل‌قبول نیست. ۵- دسترسی آسان سریع منصفانه: دولت‌ها موظفند زیرساخت‌ها را آماده کنند تا دسترسی مردم به اطلاعات سریع و منصفانه و بدون ایجاد مانع و مشکلی صورت پذیرد. ۶- کاهش هزینه‌ها: دولت‌ها باید هزینه دسترسی به اطلاعات را برای مردم ارزان کنند.

۷- آزادی تجمع یا گردهمایی صلح‌آمیز: برگزاری گردهمایی‌هایی که باعث نفرت‌افکنی و تفرقه‌انگیزی نباشند، بلکه صلح‌طلبانه باشند آزاد است. انتشار اخبار این تجمع و بیان خواسته‌های معترضان نیز حق رسانه‌هاست. ۸- تقدم افشاگری: در قوانین داخلی کشور نباید قانونی وجود داشته باشد که مغایر آزادی اطلاعات باشد، بنابراین از دولت‌ها خواسته شده است به حذف قوانین متضاد در صورتی‌که اصلاح‌ناپذیر باشند توجه کنند و قوانین اهماهنگ با اصل افشاگری باید اصلاح یا لغو شوند.

۱- افشاگری حداکثری در انتشار اطلاعات: اطلاعات باید بدون هیچ مانعی منتشر شوند و هر مانعی سر راه این جریان آزاد اطلاعات قرار بگیرد غیرمشروع تلقی می‌شود. اعتقاد بر این است که مردم فقط شهروند نیستند، بلکه حقوقی در اختیار این مردم قرار گرفته است و باید از آن اطلاعات بدانند آن اطلاعاتی که دانستنش مشکلی ایجاد نمی‌کند هیچ خسارت مالی و جانی نمی‌زند و این اطلاعات باید به صورت حداکثری افشا شود. اگر این اطلاعات به صورت یکسان در اختیار همگان نباشد، رانت اطلاعاتی به وجود می‌آید. ۲- تعهد به انتشار: دولت باید تضمین کند که رسانه‌ها حق انتشار اطلاعات را دارند و نهادهای دولتی همواره باید ملزم به انتشار اطلاعات باشند. ۳- ترویج حکومت باز: برخی از دولت‌ها تکه‌تکه‌ای دارند و می‌گویند به دلایل امنیتی نمی‌توانیم این اطلاعات را اعلام کنیم. تصریح یونسکو بر این است که باید این رویه اصلاح و فرهنگ حکومت باز

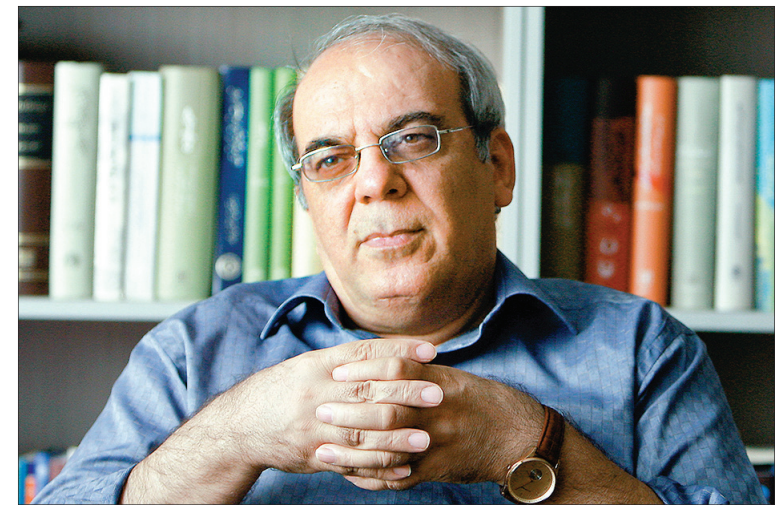
هم‌زمان با روز خبرنگار به سراغ عباس عبدی، یکی از فعالان مطبوعات، رفته‌ایم تا با مشکلات رسانه‌ها در یکی از پیچیده ترین زمان‌های تاریخ کشور آشنا شویم. زمانی که در آستانه تحریم‌های جدید هستیم، شبکه‌های اجتماعی بی‌محابا با اخبار جعلی می‌تازند و صدای بسیاری از افراد تأثیرگذار شنیده نمی‌شود.

✚ امکان دارد تصویری از روزهای آینده و نقش خبرنگاران را ترسیم کنید؟ احتمال دارد که ساختار سیاسی متوجه این نکته شده و بعینه می‌بیند که اثرگذاری چندانی از طریق رسانه‌های رسمی منتسب به خودش ندارد. اگر این اثرگذاری را داشت، قطعاً وضع فضای فکری و تبلیغاتی درباره حکومت چنین نبود که هست. بنابراین حال‌روز رسانه‌ها، به‌ویژه مطبوعات خوب نیست، اما اینجا دو نکته را از هم جدا کنید؛ یکی نهاد مطبوعات و دیگری روزنامه‌نگاران و مجموعه همکاران روزنامه‌نگار. وضع مطبوعات به دلایل اقتصادی متعدد، تعداد تیراژ و ... بسیار شکننده است. تغییر قیمت کاغذ می‌تواند کمر آنها را بشکند و این کمری هم که دارند توان تحمل بار قابل‌توجهی را ندارد. در سوی دیگر روزنامه‌نگاران هستند. آنها یا وجود اینکه تابع روزنامه خود هستند، اما توان این را دارند که کارهای بهتری را انجام دهند و معتقدم با وجود تمام بی‌معرفتی‌ها و اجحاف‌هایی که در این سال‌ها بر آنها شده است، می‌توانند در تحولات آتی جامعه خودشان نقش مؤثری بازی کنند. می‌توانند جایگاه خودشان را در جامعه حفظ کنند و ارتقا دهند و با یک اطلاع‌رسانی درست، حتی اگر آثارشان در مطبوعات چاپ نشود می‌توانند در فضای مجازی و با مسئولیت خودشان آنها را منتشر کنند. آنها باید با تعهد نسبت به منافع ملی کوشش کنند تا نهاد ازکارافتاده رسانه را که جزء مهم و اساسی و ضروری برای هر جامعه است زنده و بازسازی کنند و من نسبت به نتیجه این امر و تلاش بدبین و ناامید نیستم.

✚ در این میان نقش حاکمیت - فراتر از دولت- واقعیت این است که مسئله اصلی روزنامه‌نگاران با دولت و قوه مجریه نیست و مسئله اصلی قوای دیگر است. اگر قوای دیگر فکر می‌کنند با این وضعیت رسانه‌ها می‌توانند به حیات خود ادامه دهند و جایگاه خود را در این شرایط حفظ کنند، پس دیگر جای صحبت نمی‌ماند، ولی آنها باید توجه کنند که به همان نسبت که یک رسانه مستقل در ایران را بسته می‌شود، یک رسانه در خارج از کشور باز شده است و به دلیل راه‌یودن از نظارت‌های فراقانونی اثرگذاری بیشتری دارد. از آن مهم‌تر به ازای هر رسانه‌ای که بسته شده، فساد در جامعه بیشتر شده است. اگر به این نکته‌ها دقت کنند شاید یک تجدیدنظر اساسی در سیاست رسانه‌ای خود داشته باشند. البته این تجدیدنظر اساسی نمی‌تواند محدود به مطبوعات باشد. اگر مطبوعات در حد اندکی بازرر شده‌اند شاید به این علت است که کنترلی بر امور ندارند یا از دستشان در رفته است یا شاید اصلاً چنان نظارت سختی بی‌معنی شده باشد. بنابراین تغییر سیاست رسانه‌ای باید از مطبوعات فراتر رفته و از آن مهم‌تر باید درصدد بازسازی اعتماد نسبت به رسانه ملی و صداوسیما باشد. تا زمانی که رادیو و تلویزیون جایگاه واقعی خود را در جامعه پیدا نکنند، امید به حل پایدار هیچ مسئله‌ای در این کشور وجود ندارد.

✚ آیا خبرنگاران می‌توانند در این فضا نقش مؤثری ایفا کنند؟

اگر من بگویم روزنامه‌نگاران نمی‌توانند در این

یک مقدار هم ممکن است زمان ببرد و سرعتش پایین باشد، ایجاد تفاهم و انسجام اولیه و سپس شکل‌دادن کمیته‌هاست که انجام شده است؛ ساختمانی هم گرفته‌ایم تا مستقر شویم. مقداری از کارها که می‌تواند برای روزنامه‌نگارها جذاب باشد اما از نظر من در اولویت‌های دوم و... قرار دارد مانند خدمات رفاهی، تسهیلات سفر و... نیز در اختیار همکاران عزیز می‌گذاریم. اما به نظر نمی‌آید در اولویت هستند که در پاسخ به سؤال‌های شما هم گفته شد. خود شما هم آخرین سؤالتان این موضوع بود نه اولین سؤالتان و درست هم همین است. اگر ما فضای آزاد برای ایفای نقش نداشته باشیم، کمیته رفاهی چه کار خواهد کرد؟ در فضای آزاد تقاضا برای مطبوعات بیشتر می‌شود و در نتیجه درآمد روزنامه‌نگار هم بالاتر خواهد رفت. نمونه‌اش سال‌های ۷۷ تا ۷۹ است که درآمد‌های همکاران هیچ‌گاه به آن نرسیده است. بنابراین وظیفه اصلی ما ضمن اینکه فراهم‌کردن تسهیلات و دفاع از حقوق روزنامه‌نگاران است، کمک به بازشدن فضااست. می‌توان به بخشی از این هدف از طریق تعامل و گفت‌وگو دست یافت. گفت‌وگوهایی که با برخی مسئولان دولتی شده است، پیشنهاد شده برنامه‌اندازند، یک سبزی از افراد را دعوت کنند تا خطری را که فضای ناکارآمد رسانه‌ای ایران برای امنیت ملی کشور دارد، گوشزد کنند. در ملاقات با مسئولانی که دسترسی داریم این مسائل را گوشزد کردیم. کارهای دیگری هم که انجام دادیم در رفع و رجوع کردن مشکلاتی بود که برای برخی از همکاران‌مان پیش آمده بود که نامه‌نگاری‌هایی انجام دادیم، پیگیری کردیم، بیشتر آنها حل شد و برخی هم در حال حل‌شدن است. ما مسائل و محدودیت‌ها و مشکلات صاحبان روزنامه‌ها را می‌دانیم ولی مسئولیت ما رفع مشکلات همکاران روزنامه‌نگارمان است که حتی‌المقدور انجام دادیم. در برخی مسئولیت‌ها و دغدغه‌های مربوط به همکاران هم مثل طرح ترافیک مشارکت و سعی کردیم تأثیرگذار باشیم.

اما اینکه چقدر موفق بودیم را دیگران باید ببان کنند. امیدواریم با افتتاح ساختمان، خانه‌ای برای روزنامه‌نگاران شکل بگیرد و بتوانند آنجا در رفت‌وآمد باشند. طرح دیگری هم داریم و آن شکل‌گیری مجموعه کارگاه‌های آموزشی است که برای روزنامه‌نگاران هر حوزه با حضور افراد و دست‌اندرکاران آن حوزه تشکیل می‌شود. هرکدام از وزارتخانه‌ها و نهادهای عمومی می‌توانند درخواست برگزاری این کارگاه‌ها را داشته باشند تا بتوانیم برگزار کنیم. این اهم مجموعه فعالیت‌هایی است که در این مدت انجام دادیم.

اما اینکه چقدر موفق بودیم را دیگران باید ببان کنند. امیدواریم با افتتاح ساختمان، خانه‌ای برای روزنامه‌نگاران شکل بگیرد و بتوانند آنجا در رفت‌وآمد باشند. طرح دیگری هم داریم و آن شکل‌گیری مجموعه کارگاه‌های آموزشی است که برای روزنامه‌نگاران هر حوزه با حضور افراد و دست‌اندرکاران آن حوزه تشکیل می‌شود. هرکدام از وزارتخانه‌ها و نهادهای عمومی می‌توانند درخواست برگزاری این کارگاه‌ها را داشته باشند تا بتوانیم برگزار کنیم. این اهم مجموعه فعالیت‌هایی است که در این مدت انجام دادیم.

ابتکار

۱۰۰ بئر روز خبرنگار

امروز روز خبرنگار است. یکی از دغدغه‌های اهالی مطبوعات این است که آیا ارتباط بین مردم و رسانه‌ها برقرار است یا خیر و چه کاری می‌شود برای ارتباط بیشتر کرد. چند روز پیش هنگامی که به نزدیکی روزنامه سیدیم، با بئری که روز خبرنگار را از طرف شهرداری تبریک می‌گفت، مواجه شدیم؛ ابتکار جالبی بود. کمی بعدتر مشخص شد که اسمال شهرداری بیش از ۶۵ روزنامه و ۳۰ خبرنگاری معتبر

که در حال فعالیت هستند و کادر رسانه‌ای دارند، شناسایی کرده و تیربکی با درج لوگوی آنها در نزدیک‌ترین سازه موجود به محل استقرار آنها نصب شده است. نصب این بئرها در سه روز گذشته به‌تدریج بوده است. پیش‌تر رویه این بوده که به‌صورت کلی روز خبرنگران تبریک گفته شود یا با ارسال کال و دستگله به رسانه‌ها این روز تبریک گفته شود. اسمال در مرکز ارتباطات و امور بین‌الملل شهرداری تهران، این اقدام برای تبریک این روز انجام شد. به گزارش ایسنا و در گفت‌وگو با پورا سوری، معاون تبلیغات شهرداری «نصب این بئرها با این هدف بوده که اهالی هر محله بدانند که رسانه‌ای در همسایگی آنهاست و برای گسترش آگاهی آنها هر روزه فعالیت می‌کنند»، اما این سوال مطرح است، حالا که ارتباط بین شهرداری و رسانه‌ها نزدیک‌تر شده، بهتر نبود از آنان هم نظرخواهی می‌کردند که آیا ایده‌های دیگری نیز دارند یا خیر؟ مثلاً با توجه به امکانات شهرداری می‌شود از حالا برای سال بعد برنامه‌ریزی کرد تا حداقل ۱۰۰ بیلپورد در جای خوب شهر به‌مدت کوتاه مثلاً ۱۰ روز در اختیار رسانه‌ها قرار گیرد تا با ابتکار خود طراحی کنند و برای داشتن ارتباط و خواننده‌های بیشتر برنامه‌ریزی کنند. به‌هرحال قدم اول برای ارتباط بین مردم و رسانه برداشته شده است و می‌توان امیدوار بود که سال بعد قدم‌های بزرگ‌تری برداشته شود.

تجربه ما

انگار دیروز بود...

عباس یاری- ماهنامه فیلم: ۳۶ سال پیش در یک روز گرم پانزدهم مرداد، اولین شماره مجله فیلم در قطعی کوچک و در ۶۸ صفحه، منتشر شد. حالا سال‌های طولانی از آن مرداد خاطره‌انگیز و تاریخی گذشته، چقدر زود و چقدر سخت گذشت، اما انگار دیروز بود.

این شماره در شرایطی منتشر شد که کشور درگیر باره‌ای مشکلات سیاسی و درگیری‌های داخلی بود و آتش یک جنگ ویرانگر در جبهه‌ها و شهرهای مرزی زبانه می‌کشید؛ در شرایطی که تعداد فیلم‌های تولیدی از انگشتان یک دست هم کمتر بود و سینماهای نمایش‌دهنده یکی بعد از دیگری به آتبار و پاساژ تبدیل می‌شدند، انتشار یک مجله سینمایی کاری جنون‌آمیز به نظر می‌رسید، اما عزم ما برای موفقیت جدی بود. شانس بزرگمان این بود که حمایتی از هیچ حزب و نهاد و گروه دولتی‌ای نداشتیم، اما پشتوانمان نویسندگان و خوانندگان پشماری بودند که با عشق بسیار همراه و در کنارمان بودند. تداوم انتشار ما در تمامی این سال‌ها، فقط حاصل پراقتی و تلاش ناشرانش نیست، بلکه اقبال هنرمندان و مخاطبان باعث شده مجله فیلم بتواند مثل همیشه جذاب و خواندنی به حیاتش ادامه دهد، آن هم در سرزمینی که تداوم و بقای کار جمعی، به‌خصوص در بخش فرهنگی چندان مرسوم و رایج نیست. سال‌هاست که مجله فیلم پروام‌ترین و پرمخاطب‌ترین نشریه سینمایی کلی تاریخ مطبوعات سینمایی ایران است که بی‌وقفه و همچنان توسط بنیان‌گذارانش منتشر می‌شود... جا دارد یادای هم از همراهان نازنینی بکنیم که در خاک سرد خفته‌اند، اما یاد و خاطره‌شان در خانواده فیلم هنوز سبز سبز است؛ از دکتر هوشنگ کاوسی، ایرج کریمی، مهدی سبحانی، تورج نوروزی، ابوالحسن علوی طباطبایی، محمد حسینیو، عباس علیرضایی‌فر، بهمن صمیمی، علی محمدی و... و روحشان در آرامش.

***سر‌دبیر مجله فیلم**